

kunne bestemme Høitidsofferet; men ikke Accidentferne, med mindre der ogsaa var fastsat, i hvilket Forhold Accidentferne skulde antages at staae til Høitidsofferet. Dertil kommer, at der er et enkelt Forhold, hvori Høitidsofferet er bestemt; der er en kongelig Resolution for, hvad Bærbi et passende Høitidsoffer kan antages at have. Det er med Hensyn til Sædegaardene, med Hensyn til hvilke der er erklæret, at et passende Høitidsoffer er 2 Rd. hver Høitid. Sædegaardseieren kunde altsaa fordrø, at hans Bederlag for Høitidsofferet ikke kom til at overskrive 6 Rd., selv om han havde en overordentlig stor Egne. Dette vilde være en overordentlig stor Hindring for at ligne det efter Egne, og naar man saa paa den anden Side havde antaget et vist Forhold mellem det accidentelle Offer og Høitidsofferet — efter min Mening er Forholdet som 4 til 3 — saa vilde der kunne paalægges ham for det Første 6 Rd. som Høitidsoffer, og for det Andet 8 Rd. som accidentelt Offer, tilsammen 14 Rd., og saaledes vil altsaa den første og rigeste Mand kun kunne ansættes indenfor denne Begrændsning med Hensyn til Afløsningen, og det vilde jo faae en overordentlig Indflydelse paa alle dem, der maatte ansættes lavere, saa at det blev et stort Spørgsmaal, om denne store Skat kunde indkomme; thi det vilde i mange Sogne blive en meget stor Skat. Derfor troer jeg ogsaa, at disse Ord bør ubelades. Den høitærede Minister har tydeligt gjort opmærksom paa, at der i ethvert af disse Forslag, baade i det under Nr. 63 og det under Nr. 65, nødvendigt maatte stee Endringer. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 65 ere vi, der have stillet det, vistnok enige om at imødekomme den høitærede Ministers Ønske inden 3die Behandling.

Staal: Der er gjort endel Indvendinger fra forskjellige Sider mod det Forslag, som 3 andre Medlemmer i Forening med mig have stillet. Med Hensyn til dem, der ere fremsatte af den ærede 4de Landstingsmand for 6te Kreds (Strøm), da er det ikke Andet, end hvad jeg allerede havde forudsæet og tildeels forudsagt. Det har sin Grund i, at han har en anden Betragtning af Offret, end jeg har. Han anseer ikke Offret for nogen uheldig

Ødelse; og det er som en ligefrem Følge deraf, at han lægger større Vægt paa de Hindringer, hvormed dets Aflysning er forbunden. Den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Drejser) kunde i de væsentligste Henseender gaae ind paa Forslaget. Han havde kun Betænknelighed ved det Forholdstal, der er sat som det, der i Communerne skulde afgjøre, hvorvidt man skulde gaae over til Aflysning eller ikke. Jeg har allerede bemærket, at der kunde være Tvivl om, hvorvidt dette Forholdstal er rigtigt. Jeg skal her udtale, at jeg for mit Vedkomme skal være villig til, og jeg formoder ogsaa, at mine Medforlagsstillere vilde være tilbøjelige til at tage dette under nærmere Overveielse inden næste Behandling. Den høitærede Minister har i 2 væsentlige Henseender gjort Indvendinger mod det af os fremsatte Forslag. Den første gjælder Afkortningen af $\frac{1}{5}$, og han har da sagt, at jeg vil ikke kunne tvivle om, at Folkemængden vil stige i Løbet af 5 Aar. Jeg nærer det samme Haab som den høitærede Minister, at Forholdene i Fædrelandet vilde udvikle sig gunstigt ogsaa i denne Henseende; men nogen Sikkerhed derfor have vi jo ikke; det afhænger af Omstændigheder, som ikke lade sig forudsæe, om vi blive frie for Krig og andre Ulykker. Jeg har det Haab, at Populationen vil tiltage, men ved det ikke; jeg lader det staae hen. Men jeg paastaer, og derpaa lægger jeg særdeles Vægt, at naar vi skulle foretage en Aflysning af Byrder, som nu eksistere, maae vi tage de Forhold, som nu eksistere, og vil man tage Hensyn til Forholdene, saaledes som de kunne udvikle sig i en fjern Fremtid, og lade de nuværende Ydere betale for, hvad maaskee et større Antal Ydere vilde erlægge om en 50 Aar, saa forekommer det mig at være en høist ubillig Fordring, man stiller, og jeg troer ikke, at deraf vil kunne resultere nogen Overenskomst. Den anden Indvending af den høitærede Minister er imod Affattelsen af Listerne og den Maade, hvorpaa der med Hensyn til dem skulde gaaes frem. Det vil være særdeles vanskeligt, ja næsten uoverkommeligt, siger den høitærede Minister, at affatte disse Lister, og man vil være i det uheldige Tilfælde at skulle paaligne en Skat, som ikke staaer i Forhold til det, der ydedes. Jeg maa dog bemærke,